

УДК 343.163

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ПРОКУРОРА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ЩОДО ЗАСТОСУВАННЯ ПРИМУСОВИХ ЗАХОДІВ МЕДИЧНОГО ХАРАКТЕРУ

Шванська А.О., Горбій К.О.

Чернігівський національний технологічний університет

У статті досліджено особливості діяльності прокурора у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру. Розкрито повноваження прокурора у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру на стадії досудового розслідування. Автори обґрунтовують необхідність реорганізації психіатричної експертизи у психолого-психіатричну. З'ясовано форму та зміст клопотання про застосування примусового заходу медичного характеру, а також особливості обвинувального акту щодо обмежено осудної особи. У статті визначено також особливості діяльності прокурора під час судового розгляду та перегляду рішень у даних категоріях справ.

Ключові слова: прокурор, примусові заходи медичного характеру, кримінальне провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру, психіатрична експертиза, неосудність, обмежена осудність, клопотання про застосування примусових заходів медичного характеру, досудове розслідування, обвинувальний акт.

Постановка проблеми. Застосування примусових заходів медичного характеру пов'язане з втручанням в особисте життя громадян, обмеженням свободи та недоторканості. Переважна більшість наукових праць присвячена загальному дослідженню застосування примусових заходів медичного характеру, саме тому виникає необхідність у дослідженні особливостей правового статусу прокурора у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру.

Особи, щодо яких вирішується питання про застосування примусових заходів медичного характеру, мають особливий статус у такому кримінальному провадженні, що пов'язано з їх неосудністю або обмеженою осудністю, та потребують захисту їх прав та законних інтересів. Суб'єктом, від діяльності якого значною мірою залежить статус такої особи, є саме прокурор. З метою недопущення порушення прокурором законодавства під час кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру його права та обов'язки на всіх стадіях такого кримінального провадження повинні бути чітко визначені. Цим і підтверджується актуальність обраної теми.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі питання правового статусу прокурора у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру досліджували багато науковців, зокрема: Гаєвий В.Ф., Колесник В.А., Крикунов О., Лапкін А.В., Миронов А.М., Сенченко Н.М., Смирнова-Бартенєва В.В., Смирнов М.І. та ін.

Гаєвий В. Ф. досліджував правовий статус прокурора у судовому кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру. Особливу увагу питанням кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру, в тому числі і окремим питанням участі прокурора у ньому, приділяє у своїх наукових працях Сенченко Н. М.

Відаючи належне працям вчених, які досліджують окремі питання даної теми, можна стверджувати, що комплексної наукової роботи, яка б досліджувала діяльність прокурора на всіх

стадіях кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру, ще немає.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. На науковому рівні дана тема найчастіше досліджується загальною, або ж діяльність прокурора лише на окремих стадіях кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру. Безпосередньо питання правового статусу прокурора на всіх стадіях даного кримінального провадження залишається не вирішеним і потребує ретельного дослідження.

Мета статті. Головною метою даної статті є комплексне дослідження та аналіз правового статусу прокурора на всіх стадіях кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру.

Виклад основного матеріалу. Застосування примусових заходів медичного характеру (далі – ПЗМХ) не є притягненням особи до кримінальної відповідальності, а спрямоване на лікування хворого, який вчинив суспільно небезпечне діяння. Застосування ПЗМХ не тягне за собою судимості такої особи, оскільки не є формою кримінальної відповідальності, однак являють собою державний примус, застосування якого викликане міркуваннями безпеки суспільства. Попри це, участь прокурора у кримінальному провадженні щодо застосування ПЗМХ є обов'язковою.

Участь прокурора у кримінальному провадженні щодо застосування ПЗМХ відрізняється певними особливостями. Так, відповідно до Конституції України прокурор здійснює підтримання публічного обвинувачення в суді. Взагалі участь прокурора у кримінальному провадженні має обвинувальний характер і розглядається науковцями як кримінальне переслідування, тобто як кримінальна процесуальна діяльність щодо обвинувачення конкретної особи у вчиненні злочину [1, с. 54]. Проте, у кримінальному провадженні щодо застосування ПЗМХ прокурор не підтримує публічного обвинувачення, тобто його діяльність не має обвинувальної спрямованості. Ми вважаємо, що діяльність прокурора у такому кримінальному провадженні

має правозахисний характер, оскільки прокурор захищає права та інтереси осіб, які під час вчинення суспільно небезпечного діяння не могли повністю або частково усвідомлювати свої дії (бездіяльність) та (або) керувати ними внаслідок хронічного психічного захворювання, тимчасового розладу психічної діяльності, недоумства або іншого хворобливого стану психіки.

Так, обов'язок прокурора здійснювати діяльність, спрямовану на захист прав та інтересів особи, щодо якої передбачається застосування ПЗМХ, є складовою принципу забезпечення підозрюваному та обвинуваченому права на захист. Прокурор зобов'язаний встановити обставини, які як викривають, так і виправдовують особу, вчасно виявляти наявність у неї психічних вад і у зв'язку з цим забезпечувати охорону її особистих і майнових прав [2, с. 495].

Прокурор здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням і користується всіма повноваженнями, передбаченими положеннями ч. 2 ст. 36 КПК України. Кримінальне провадження щодо застосування ПЗМХ здійснюється за наявності достатніх підстав вважати, що: 1) особа вчинила суспільно небезпечне діяння, передбачене законом України про кримінальну відповідальність, у стані неосудності; 2) особа вчинила кримінальне правопорушення у стані осудності, але захворіла на психічну хворобу до постановлення вироку [3]. Справедливими, на нашу думку, є твердження науковців щодо недостатньої повноти даного переліку. Так, вважати особу неосудною можна тільки на підставі рішення суду, яке набрало законної сили. Саме тому було б доцільно розглядати як підставу для здійснення кримінального провадження щодо застосування ПЗМХ наявність у особи розладу психічної діяльності чи психічної хвороби або інших відомостей, які викликають сумнів щодо її осудності на час вчинення суспільно небезпечного діяння, досудового розслідування чи судового розгляду та внести відповідні доповнення до ч. 1 ст. 503 КПК України [4, с. 235].

Прокурор уповноважений здійснювати нагляд за законністю початку кримінального провадження щодо застосування ПЗМХ, тобто зобов'язаний перевіряти, щоб таке кримінальне провадження проводилось лише за наявності достатніх підстав, зазначених вище. Так, якщо під час досудового розслідування будуть встановлені достатні підстави для здійснення кримінального провадження щодо застосування ПЗМХ, прокурор зобов'язаний винести постанову про зміну порядку досудового розслідування і надалі досудове розслідування здійснюється за спеціальними правилами, встановленими главою 39 КПК України.

Після початку кримінального провадження прокурор повинен здійснювати контроль за тим, щоб органи досудового розслідування у найкоротший термін вирішили усі питання, пов'язані із сумнівами щодо психічного здоров'я особи. Це позначається на правах і свободах такої особи, підслідності справи, можливості обрання відповідного запобіжного заходу, нарешті – на її процесуальному статусі [5, с. 4]. Проте, психічні розлади не завжди бувають явними, їх значно

складніше виявити, ніж фізичні розлади. До того ж, ні слідчий, ні прокурор не володіють спеціальними знаннями у цій сфері. Проте, виявити відхилення у психічній діяльності особи можна і за певними загальними ознаками. На думку Сенченко Н. М. такими загальними ознаками є: а) освіта, культурний рівень, навчання; б) потреби, інтереси, захоплення; в) мова; г) зовнішній вигляд; д) стан здоров'я; е) неблагополучна спадковість та сімейні відносини; є) психотравмуючі ситуації, пережиті раніше; ж) вік; з) поведінка до і після вчинення злочину; і) поведінка під час досудового розслідування [6, с. 133-134].

Прокурор зобов'язаний здійснювати перевірку діяльності слідчого з метою забезпечення повного встановлення обставин, що підлягають встановленню під час досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування ПЗМХ, виключний перелік яких міститься у ст. 505 КПК України.

Науковець Смирнова-Бартенєва В. В. висловлює думку про те, що прокурор повинен простежити за тим, щоб затриманий негайно був підданий психіатричному огляду [5, с. 6]. На наш погляд, з такою думкою не можна погодитись, оскільки КПК України взагалі не передбачає такої слідчої дії. Відповідно до чинного законодавства може проводитись огляд місцевості, приміщення, речей та документів, огляд трупа, а також огляд трупа, пов'язаний з ексгумацією. Неможливо говорити в даному випадку і про проведення освідчування, оскільки метою цієї слідчої дії є виявлення на тілі підозрюваного слідів кримінального правопорушення чи особливих прикмет, якщо для цього не потрібно проводити судово-медичну експертизу. В такому випадку доцільно говорити про проведення психіатричної експертизи, а не психіатричного огляду.

У разі виникнення обґрунтованих підстав вважати, що підозрюваний або обвинувачуваний вчинив суспільно небезпечне діяння у стані неосудності або обмеженої осудності, прокурор зобов'язаний залучити експерта для проведення психіатричної експертизи. Обставинами, які свідчать про неосудність або обмежену осудність особи, є: 1) наявність згідно з медичним документом у особи розладу психічної діяльності або психічного захворювання; 2) поведінка особи під час вчинення суспільно небезпечного діяння або після нього була або є неадекватною (затямарення свідомості, порушення сприйняття, мислення, волі, емоцій, інтелекту чи пам'яті тощо) [3]. Відповідний обов'язок прокурора також визначений положеннями п. 3 ч. 2 ст. 242 КПК України. Обов'язкове проведення психіатричної експертизи є особливістю кримінального провадження щодо застосування ПЗМХ. Примусове залучення особи для проведення психіатричної експертизи здійснюється за ухвалою слідчого судді чи суду. Експерт для проведення такої експертизи може бути залучений прокурором і за клопотанням сторони захисту або потерпілого.

Інформація про можливу наявність у особи розладу психічної діяльності, що може бути підставою для визнання її неосудною, може бути отримана з різних джерел. Так, досить розповсюдженими є випадки отримання такої інформації від членів сім'ї та родичів такої особи. Проте,

показання таких осіб необхідно ретельно перевіряти. Це пов'язано з тим, що родичі можуть свідомо подавати неправдиву інформацію про наявність у особи психічного розладу з метою відведення від неї підозри у вчиненні кримінального правопорушення, або ж, навпаки, приховувати інформацію про наявність у неї такої психічної хвороби. До того ж, не можна виключати і того випадку, що і у родичів такої особи можуть бути наявні певні психічні розлади. Інформацію про психічний стан особи можна отримати і з її власних показань. Проте, особа може навмисно говорити про наявність у неї психічного розладу з метою уникнення кримінальної відповідальності за вчинене нею кримінальне правопорушення. Така інформація може бути отримана і з різних документів. Також, якщо є підстави вважати, що у підозрюваної особи є психічні вади, необхідно ставити запитання під час допиту свідкам про відомі їм особливості психічного стану такої особи, її поведінку.

Деякі науковці стверджують, що психіатрична експертиза може проводитись і до початку кримінального провадження. Проте, відповідна експертиза за своєю суттю є слідчою дією. Досудове розслідування розпочинається з моменту внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань. Здійснення досудового розслідування до моменту внесення відомостей до вищезазначеного Реєстру або без такого внесення не допускається. Саме тому психіатрична експертиза може бути проведена лише після початку досудового розслідування.

На нашу думку, психіатрична експертиза може проводитись і до винесення постанови про зміну порядку досудового розслідування. Так, якщо за висновком психіатричної експертизи підтвердиться факт того, що особа вчинила суспільно небезпечне діяння у стані неосудності або ж захворіла на психічну хворобу після вчинення кримінального правопорушення, прокурор (або слідчий) зобов'язаний винести постанову про зміну порядку досудового розслідування. У цьому випадку саме висновок експерта буде підставою для винесення відповідної постанови.

Висновок експерта при проведенні психіатричної експертизи є важливим джерелом доказів у кримінальному провадженні щодо застосування ПЗМХ. Проте, експерт, що дає висновок щодо психічного стану підозрюваного, не може у такому висновку однозначно встановлювати, що підозрюваний є неосудним, оскільки питання про неосудність однозначно має право вирішувати тільки суд. Такий висновок розкриває по суті клінічну і психіатричну оцінку психічного стану особи, щодо якої можуть бути застосовані судом примусові заходи медичного характеру [7, с. 44]. Предметом психіатричної експертизи є визначення психічного стану осіб, щодо яких вона призначена, у конкретні проміжки часу і відносно певних обставин, що мають юридичне значення і цікавлять слідство і суд [8, с. 102].

При проведенні оцінки висновку експерта прокурор зобов'язаний перевірити, чи має залучений експерт спеціальну кваліфікацію для проведення психологічної експертизи, додержання експертом під час проведення психіатричної експертизи вимог кримінального процесуального за-

конодавства, повноту проведеного дослідження. При цьому висновок експерта повинен містити не лише вказівку на те, що підозрюваний має психічне захворювання (у випадку, якщо воно буде виявлено), а й дати детальну характеристику особливостей такого захворювання у підозрюваного, його стадію, тяжкість і т.д. Якщо висновок експерта буде неповним або неточним, прокурор повинен призначити повторну експертизу.

У разі виникнення необхідності тривалого спостереження та дослідження особи прокурор може подати клопотання слідчому судді для призначення проведення стаціонарної психіатричної експертизи. За ухвалою слідчого судді особа, щодо якої передбачається проведення такої експертизи, поміщується до відповідного медичного закладу на строк не більше двох місяців.

Цілком справедливою є думка про необхідність залучення психолога до проведення психіатричної експертизи. Психіатрична експертиза має за мету визначення осудності або неосудності особи, а в ході проведення психологічної експертизи встановлюються психологічні особливості особи. Це дає змогу глибше зрозуміти причини вчинення конкретного діяння особою, а також, в подальшому визначити найбільш ефективний захід медичного характеру до такої особи. Участь психолога дозволить більш кваліфіковано встановити особливості психічного стану особи. Крім того, при зовнішньому виявленні ознак осудності в більшості випадків приховуються такі психічні аномалії, які можливо встановити тільки шляхом проведення комплексної психолого-психіатричної експертизи [8, с. 106]. До того ж, проведення такої комплексної експертизи дасть змогу підвищити ефективність та скоротити тривалість досудового розслідування. Отже, психіатричну експертизу необхідно реорганізувати в психолого-психіатричну. Саме тому ст. 509 КПК України необхідно викласти в новій редакції під назвою «Психолого-психіатрична експертиза».

Відповідно до чинного КПК України досудове розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування ПЗМХ закінчується закриттям кримінального провадження або складанням клопотання про застосування ПЗМХ.

Оскільки досудове розслідування щодо осіб, які підозрюються у вчиненні кримінального правопорушення у стані обмеженої осудності, здійснюється за загальними правилами, встановленими КПК України, то досудове розслідування щодо них закінчується шляхом звернення прокурора до суду з обвинувальним актом. Обвинувальний акт складається слідчим і затверджується прокурором, а в окремих випадках прокурор має право самостійно скласти такий обвинувальний акт. До обвинувального акту у даному випадку включаються відомості про вчинення кримінального правопорушення особою у стані обмеженої осудності та докази, які підтверджують це. При ухваленні вироку суд може врахувати цю обставину як підставу для застосування ПЗМХ.

Про закриття кримінального провадження щодо застосування ПЗМХ прокурор приймає постанову, яку надсилає до місцевих органів охорони здоров'я.

Клопотання про застосування ПЗМХ складається слідчим і потім затверджується прокуро-

ром. Якщо прокурор не погоджується із складеним слідчим клопотанням, він може скласти таке клопотання самостійно. Після цього прокурор направляє клопотання про застосування ПЗМХ до суду.

Вищезазначене клопотання складається відповідно до вимог, встановлених КПК України до обвинувального акту, проте у клопотанні обов'язково зазначається інформація про ПЗМХ, які пропонуються застосувати до особи. Відповідно до чинного кримінального законодавства України можуть застосовуватись такі види ПЗМХ: надання амбулаторної психіатричної допомоги в примусовому порядку; госпіталізація до психіатричного закладу із звичайним наглядом; госпіталізація до психіатричного закладу з посиленням нагляду; госпіталізація до психіатричного закладу із суворим наглядом [9]. Вибір конкретного ПЗМХ прокурор повинен здійснювати з урахуванням їх особливостей, визначених у ст. 94 КК України. При цьому прокурор враховує загальні умови для обрання того чи іншого заходу, а саме: залежність від характеру та тяжкості захворювання; залежність від тяжкості вчиненого діяння; урахування ступеня небезпечності психічно хворого для себе; врахування ступеня небезпечності хворого для інших осіб [10, с. 115].

Також у клопотанні викладається позиція щодо можливості участі особи, щодо якої направляється клопотання про застосування ПЗМХ, у судовому провадженні за станом здоров'я. При цьому прокурор повинен враховувати, чи зможе така особа з'явитися до суду та бути присутньою на судовому засіданні за станом здоров'я, а також чи не буде її присутність у суді становити небезпеку для інших осіб.

Судовий розгляд у кримінальному провадженні щодо застосування ПЗМХ здійснюється суддею одноособово в судовому засіданні за участю прокурора, законного представника, захисника. Прокурор після відкриття судового засідання оголошує клопотання про застосування ПЗМХ. Прокурор, як учасник судового розгляду, бере участь у ретельному дослідженні доказів у справі. Як зазначалося раніше, прокурор у кримінальному провадженні щодо застосування ПЗМХ публічного обвинувачення не підтримує, а лише висловлює власну думку щодо необхідності застосування до особи таких заходів. Судовий розгляд завершується постановленням ухвали про застосування ПЗМХ або відмови у їх застосуванні. Оскільки досудове розслідування кримінального право-

порушення, вчиненого особою у стані обмеженої осудності, здійснюється у загальному порядку і закінчується складанням обвинувального акту, то і в судовому засіданні прокурор буде підтримувати публічне обвинувачення.

Прокурор бере також участь у судовому розгляді справ про продовження, зміну і скасування ПЗМХ. Отже, у кримінальному провадженні щодо застосування ПЗМХ участь прокурора на усіх стадіях є обов'язковою.

Одним з важливих завдань прокурора у здійсненні кримінального судочинства, а у справах про застосування примусових заходів медичного характеру особливо, – це забезпечення постановлення законних, обґрунтованих і вмотивованих судових рішень [11, с. 32]. У разі виявлення порушення норм матеріального або процесуального права прокурор повинен подати апеляційну або касаційну скаргу на рішення суду першої інстанції (або апеляційної інстанції при касаційному оскарженні). Участь прокурора при перегляді судових рішень Верховним Судом та за нововиявленими обставинами також є обов'язковою.

Висновки і пропозиції. Отже, у кримінальному провадженні щодо застосування ПЗМХ прокурор має особливий правовий статус. Його участь є обов'язковою на всіх стадіях кримінального провадження. Особливої уваги заслуговує діяльність прокурора щодо призначення та проведення психіатричної експертизи. Проте, доцільно реорганізувати психіатричну експертизу у психолого-психіатричну. З цією метою ст. 509 КПК України необхідно викласти у новій редакції під назвою «Психолого-психіатрична експертиза». У кримінальному провадженні щодо застосування ПЗМХ до неосудних прокурор не підтримує публічного обвинувачення, тобто його діяльність не має обвинувальної спрямованості. Діяльність прокурора у такому кримінальному провадженні має правоохоронний характер. При здійсненні кримінального провадження щодо обмежено осудних осіб складається обвинувальний акт та прокурор підтримує публічне обвинувачення.

Загалом прокурор повинен перевіряти дотримання норм матеріального та процесуального права на всіх стадіях кримінального провадження щодо застосування ПЗМХ з метою встановлення істини у справі, забезпечення безпеки як самої неосудної або обмежено осудної особи, так і захисту суспільства в цілому від небезпеки, що може виходити від такої особи.

Список літератури:

1. Лапкін А. В. Кримінальне переслідування – перспективна функція прокуратури України / А. В. Лапкін // Вісник Національної академії прокуратури України. – 2011. – № 1. – С. 52-57.
2. Сенченко Н. М. Реалізація основних принципів кримінального судочинства при розгляді і вирішенні справи судом про застосування примусових заходів медичного характеру / Н. М. Сенченко // Держава і право: Юридичні і політичні науки. – 2005. – Вип. 27. – С. 492-498.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13. 04. 2012 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 37. – С. 11. – Ст. 1370.
4. Сенченко Н. М. Підстави для здійснення кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру / Н. М. Сенченко // Право і суспільство. – 2015. – № 5-2. – Ч. 2. – С. 229-236.
5. Смирнова-Бартенева В. В. Особливості прокурорського нагляду за законністю доказування неосудності відповідно до вимог нового КПК / В. В. Смирнова-Бартенева // Теорія і практика правознавства. – 2013. – Вип. 1. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/tipp_2013_1_28
6. Сенченко Н. М. Своєчасність виявлення психічного захворювання учасників процесуальних відносин як гарантія забезпечення їх прав / Н. М. Сенченко // Підприємництво, господарство і право. – 2012. – № 3. – С. 132-136.

7. Колесник В. А. Процесуальна визначеність слідчого, прокурора, суду в кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру / В. А. Колесник // Вісник Академії адвокатури України. – 2013. – № 3(28). – С. 40-45.
8. Сенченко Н. М. Поняття та передумови обов'язковості проведення судово-психіатричної експертизи / Н. М. Сенченко // Юридична Україна. – 2011. – № 12(108). – С. 102-108.
9. Кримінальний кодекс України від 05. 04. 2001 // Офіційний вісник України. – 2001. – № 21. – С. 1. – Ст. 920.
10. Миронов А. М. Специфіка діяльності прокурора щодо звернення до суду з клопотанням про застосування примусових заходів медичного характеру / А. М. Миронов // Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2015. – Вип. 5. – Том 4. – С. 112-116.
11. Гаевий В. Ф. Участь прокурора у судовому кримінальному провадженні про застосування примусових заходів медичного характеру: навчально-практичний посібник / В. Ф. Гаевий. – К.: Національна академія прокуратури України, 2013. – 48 с.

Шванская А.А., Горбей Е.А.

Черниговский национальный технологический университет

ОСОБЕННОСТИ ПРАВОВОГО СТАТУСА ПРОКУРОРА В УГОЛОВНОМ ПРОИЗВОДСТВЕ ПО ПРИМЕНЕНИЮ ПРИНУДИТЕЛЬНЫХ МЕР МЕДИЦИНСКОГО ХАРАКТЕРА

Аннотация

В статье исследованы особенности деятельности прокурора в уголовном производстве по применению принудительных мер медицинского характера. Раскрыты полномочия прокурора в уголовном производстве по применению принудительных мер медицинского характера на стадии досудебного расследования. Авторы обосновывают необходимость реорганизации психиатрической экспертизы в психолого-психиатрическую. Выяснена форма и содержание ходатайства о применении принудительных мер медицинского характера, а также особенности обвинительного акта касательно ограниченно вменяемого лица. В статье раскрыты также особенности деятельности прокурора во время судебного рассмотрения и пересмотра решений по данной категории дел.

Ключевые слова: прокурор, принудительные меры медицинского характера, уголовное производство по применению принудительных мер медицинского характера, психиатрическая экспертиза, невменяемость, ограниченная вменяемость, ходатайство о применении принудительных мер медицинского характера, досудебное расследование, обвинительный акт.

Shvanska A.O., Gorbey K.O.

Chernihiv National University of Technology

THE FEATURES OF THE LEGAL STATUS OF THE PROSECUTOR IN CRIMINAL PROCEEDINGS IN APPLICATION OF COERCIVE MEASURES OF MEDICAL CHARACTER

Summary

In the article are investigated the features of the activity of the prosecutor in criminal proceedings in application of coercive measures of medical character. Powers of the prosecutor in criminal proceedings of coercive measures of medical character at a stage of pre-judicial investigation are explained. The authors prove a need of reorganization of psychiatric examination on psychological-psychiatric. Petition form and content about the application of coercive measures of medical character, and also the features of the indictment on limited responsible are found out. In the article are defined the features of the activity of prosecutor during trial and rediscution of decisions in these categories of case.

Keywords: prosecutor, coercive measures of medical character, criminal proceedings of coercive measures of medical character, psychiatric examination, diminished responsibility, limited responsibility, petition about the application of coercive measures of medical character, pre-judicial investigation, petition, indictment.